

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Навчально-науковий інститут бізнес-технологій «УАБС»

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(Суми, 23 листопада 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

УДК 658.155.012

Дехтяр Надія Анатоліївна,

к.е.н., доцент,

Свячена Вікторія Володимирівна,

студентка,

Сумський державний університет, м. Суми

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі господарювання фінансовий потенціал підприємства, як одна із складових загального потенціалу, направлений, в першу чергу, на дослідження стану й обсягу фінансових ресурсів необхідних для здійснення безперервного процесу виробництва та відтворення і передбачає визначення конкурентних стратегічних напрямків ефективного розвитку самого суб'єкта господарювання. Наявність достатнього обсягу фінансових ресурсів визначає реальні та потенційні можливості підприємства з позиції його збалансованості інтересів, перспективної платоспроможності, конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості. Це і обумовлює подальше дослідження не лише сутнісних характеристик даної категорії, а і всієї системи управління фінансовим потенціалом підприємства.

Необхідно відмітити, що проблема управління фінансовим потенціалом підприємств є актуальною в умовах сучасної глобалізації ринку, що пов'язано з необхідністю здійснення постійного моніторингу за станом фінансово-господарської діяльності підприємства з врахуванням наслідків дії факторів зовнішнього і внутрішнього економічного середовища та розробки його фінансової стратегії розвитку на середньострокову перспективу.

Слід зазначити, що проблематику формування та використання фінансового потенціалу досліджувала значна кількість вітчизняних вчених, такі як: І. Бритченко, В. Боронос, О. Коренков, Ю. Ряснянський, І. Отенко, Л. Хом'яков, І. Должанський, В. Ковальова, В. Бикова, О. Белова та багато інших. Однак, незважаючи на їх позитивний внесок у дослідженні теоретичних і практичних засад реалізації фінансового потенціалу підприємств, необхідно зазначити, що залишаються дискусійними питаннями ефективного управління фінансовим потенціалом підприємств.

Аналіз літературних джерел засвідчив, що в економічній літературі немає єдиної думки щодо трактування категорії «фінансовий потенціал», тому, на наш погляд, під фінансовим потенціалом слід розуміти можливість залучення та використання фінансових ресурсів з метою забезпечення ефективного та безперервного функціонування підприємства для виконання його поточної статутної та стратегічної діяльності. Отже, формування та реалізація дієвого фінансового потенціалу підприємства безпосередньо залежить від злагодженої системи управління ним. Управління фінансовим потенціалом підприємства має на меті визначення максимально спроможного обсягу фінансових ресурсів та фінансових можливостей, шляхом їх генерації із різних джерел для реалізації головних цілей підприємства в короткостроковому та довгостроковому періодах.

Система управління фінансовим потенціалом підприємства охоплює низку взаємопов'язаних і взаємообумовлених процесів та елементів. Кожна складова цієї системи залежить від рівня розвитку самого підприємства, діючої системи управління, його конкурентної позиції, здатності до залучення та поєднання

окремих видів джерел фінансування і можливості ефективного використання фінансових ресурсів.

Слід також відмітити, що формування системи управління фінансовим потенціалом підприємства неможливе без обґрунтування групи внутрішніх та зовнішніх факторів, які обумовлюють стан та розвиток елементів фінансового потенціалу. Так, до зовнішніх факторів відносять: економічні умови ведення господарства; стадія життєвого циклу економіки країни; політичні зміни в державі; фінансовий стан держави; кон'юнктура ринку; економічна, фінансово-кредитна та податкова політика держави. Групу внутрішніх чинників становлять: склад, структура, рівень конкурентоспроможності продукції, що випускається; обсяг витрат; ефективність організації процесів виробництва, постачання і збуту; склад і структура майна та фінансових ресурсів; кваліфікація управлінського персоналу.

Отже, фінансовий потенціал як економічна, синтетична та динамічна категорія повинен формуватися на базі чітко сформульованих та визначених критеріїв (принципів) управління, які характеризують як загальні так і спеціальні вимоги до організації процесу управління фінансовим потенціалом підприємства. Принципами організації управління фінансовим потенціалом підприємства є: цілісність та комплексність; безперервність у часі та просторі; еластичність; наукова обґрунтованість основних параметрів; реалістичність; повнота; результативність управлінських дій; адаптація до специфіки суб'єкта, яким здійснюється управління. Дані принципи управління фінансовим потенціалом.

Реалізація ефективного процесу управління фінансовим потенціалом підприємства повинна бути направлена на вирішення наступних проблем:

удосконалення фінансового потенціалу за оптимізації фінансових потоків (за рахунок збільшення доходів від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг; скорочення вихідних грошових потоків через зниження операційних витрат); мобілізація внутрішніх резервів (проведення реструктуризації активів підприємства; сукупність заходів, пов'язаних зі зміною структури та складу активів балансу; перетворення в грошову форму наявних матеріальних та фінансових активів підприємства); врахування впливу конкуренції; необхідність оптимального розподілу й перерозподілу фінансових ресурсів; розробка й прийняття рішень по досягненню певного компромісу між вимогами прибутковості, надійності й ліквідності капіталу підприємств; регулювання структурних перетворень у фінансовому потенціалі; використання методів управлінського впливу на фінансові ресурси.

Отже, важливою складовою діяльності підприємства має бути результативний і дієвий стан фінансового потенціалу, що є основою формування та розвитку стійких конкурентних переваг підприємства направлених на задоволення як тактичних, так і стратегічних цілей і завдань ефективного функціонування підприємства. Розробка стратегії діяльності підприємства повинна реалізовуватися через систему управління фінансовим потенціалом шляхом посилення відповідальності за результативні показники функціонування суб'єкта господарювання.

Список використаних джерел

1. Громова А.Є. Фінансовий потенціал, як основа формування прибутку підприємства / А.Є. Громова // Науковий вісник Вінницького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету. Серія: Економіка та

управління підприємствами. – 2017. – Вип. 5. – С. 75–78.

2. Курінна О. В. Теоретичні аспекти управління фінансовим потенціалом підприємств / О. В. Курінна // Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія : Економіка. – 2014. – Вип. 1. – С. 161–171.

УДК 658.15

Душак Майя Іванівна,
аспірант,

Сумський державний університет, м. Суми

ФІНАНСОВА АРХІТЕКТУРА, ЇЇ ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ

Важливою віхою в розвитку всього проблемного поля корпоративних фінансів стала концепція фінансової архітектури компанії. Вперше і сам термін “корпоративна фінансова архітектура” і проблеми, що з нею пов'язані, були озвучені у вступній промові С. Майерса (Muers) на конференції Європейської асоціації фінансового менеджменту і маркетингу (EFMA) в Лісабоні у червні 1998 року. Фінансова архітектура, за С. Майерсом, означає весь “фінансовий дизайн бізнесу, що охоплює власність (концентровану або розпорошену), організаційно-правову форму, стимули, способи фінансування і розподілу ризиків між інвесторами”.

Поняття фінансової архітектури взагалі є відносно новим. Дослідження в межах цієї проблематики, як зазначає Наконечна А.С., здебільшого проводяться в трьох аспектах (табл. 1).

Виділяють наступні основні структурні компоненти фінансової архітектури:

- структура капіталу;